

C-499/20-1

Αριθμός 1688/2020

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ Δ΄

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 19 Μαρτίου 2019, με την εξής σύνθεση: Μ. Καραμανώφ, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Δ΄ Τμήματος, Ηλ. Μάζος, Ο. Παπαδοπούλου, Σύμβουλοι, Χρ. Μπολόφη, Χ. Ευαγγελίου, Πάρεδροι. Γραμματέας η Ι. Παπαχαραλάμπους.

Για να δικάσει την από 16 Μαΐου 2012 αίτηση:

της ετερόρρυθμης εταιρείας με την επωνυμία «Χ. ΔΗΜΟΒΑΣΙΛΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ Ε.Ε.» και τον διακριτικό τίτλο "DIMCO" και ήδη μονοπρόσωπης ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρείας με την επωνυμία «DIMCO ΔΗΜΟΒΑΣΙΛΗ ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥΧΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» και τον διακριτικό τίτλο "DIMCO ΔΗΜΟΒΑΣΙΛΗ Μ.Ι.Κ.Ε.", που εδρεύει στο Χαλάνδρι Αττικής (Ηρώων Πολυτεχνείου 161), η οποία παρέστη με τον δικηγόρο Σπυρίδωνα Παπαγεωργίου (Α.Μ. 21129), που τον διόρισε στο ακροατήριο ο νόμιμος εκπρόσωπός της Χαράλαμπος Δημοβασίλης,

κατά του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και ήδη Περιβάλλοντος και Ενέργειας, ο οποίος παρέστη με την Κωνσταντίνα Νασοπούλου, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Με την αίτηση αυτή η αιτούσα εταιρεία επιδιώκει να ακυρωθεί η υπ' αριθ. ΔΕ3/Α΄/οικ.6598/20.3.2012 (ΦΕΚ Β΄ 976/28.3.2012) απόφαση του Υφυπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

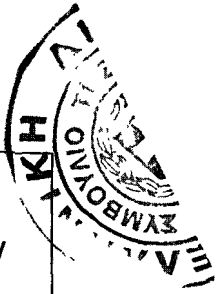
Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του εισηγητή, Συμβούλου Ηλ. Μάζου.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τον πληρεξούσιο της αιτούσης εταιρείας, ο οποίος ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους

./.

CURIA GREFFE
Luxembourg

Entrée 01. 10. 2020

λόγους ακυρώσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση και την αντιπρόσωπο του Υπουργού, η οποία ζήτησε την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου κ α ι

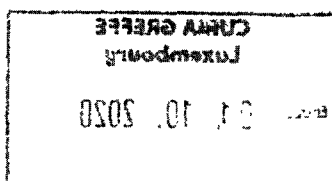
Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα
Σκέφθηκε κατά τον Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της κρινομένης αιτήσεως έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (υπ' αριθμ. 1056006, 3238395/2012 ειδικά γραμμάτια παραβόλου, σειράς Α').

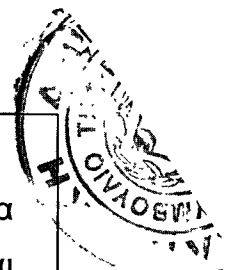
2. Επειδή, με την αίτηση αυτή, η οποία συμπληρώνεται με το από 15.1.2018 δικόγραφο προσθέτων λόγων, ζητείται η ακύρωση της απόφασης Δ3/Α'οικ.6598/20.3.2012 του Υφυπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, με την οποία εγκρίθηκε ο Τεχνικός Κανονισμός Εσωτερικών Εγκαταστάσεων Φυσικού Αερίου με πίεση λειτουργίας έως και 500mbar και καθορίσθηκαν οι οδηγίες που αφορούν την μελέτη, τα υλικά, την εγκατάσταση, την επιθεώρηση, τις δοκιμές, την ασφάλεια και την λειτουργία εσωτερικών δικτύων και εγκαταστάσεων των καταναλωτών Φυσικού Αερίου (ΦΕΚ Β' 976/28.3.2012). Ζητείται ειδικότερα, κατά τα εκτιθέμενα στις επόμενες σκέψεις η ακύρωση διατάξεων του ανωτέρω Τεχνικού Κανονισμού σχετικών με τις σωληνώσεις αερίου.

3. Επειδή, μετά την άσκηση της κρινομένης αιτήσεως, η αιτούσα εταιρεία μετετράπη από ετερόρρυθμη σε ιδιωτική κεφαλαιουχική εταιρεία, με την επωνυμία «DIMCO ΔΗΜΟΒΑΣΙΛΗ ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥΧΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» (αριθμός ΓΕΜΗ 84430502000), η οποία συνεχίζει την δίκη –νομίμως κατ' άρθρο 107 παρ. 4 του ν. 4072/2012 (ΦΕΚ Α' 86, πρβλ. ΣτΕ 1873/2018)– σύμφωνα με σχετική δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου της στο ακροατήριο και το, κατατεθέν εντός της ταχθείσης κατά την συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου προθεσμίας, από 2.4.2019 υπόμνημα.

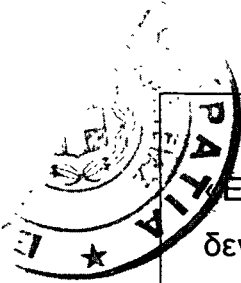
./.

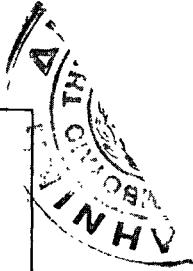
4. Επειδή, η οδηγία 97/23/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Μαΐου 1997 «για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τον εξοπλισμό υπό πίεση» (ΕΕ L 181) ορίζει στο άρθρο 1 αυτής («Πεδίο εφαρμογής και ορισμοί»), μεταξύ άλλων, τα εξής: «1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στο σχεδιασμό, στην κατασκευή και στην εκτίμηση της συμμόρφωσης εξοπλισμού υπό πίεση και συγκροτημάτων με μέγιστη επιτρεπόμενη πίεση PS άνω των 0,5 bar. 2. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας νοούνται ως: 2.1. “εξοπλισμός υπό πίεση”, τα δοχεία, οι σωληνώσεις, τα εξαρτήματα ασφαλείας και τα εξαρτήματα υπό πίεση ... 2.1.2. “σωληνώσεις”, τα στοιχεία αγωγών που προορίζονται για την μεταφορά ρευστών, όταν συνδέονται προκειμένου να ενσωματωθούν σε ένα σύστημα υπό πίεση. Οι σωληνώσεις περιλαμβάνουν, κατά περίπτωση, σωλήνες ή σύστημα σωλήνων, αυλούς, εξαρτήματα σωληνώσεων, αρμούς διαστολής, εύκαμπτους σωλήνες ή, κατά περίπτωση, άλλα κατασκευαστικά στοιχεία ανθεκτικά στην πίεση ... 2.1.5. “συγκροτήματα”, τα σύνολα εξοπλισμών υπό πίεση που συναρμολογούνται από τον κατασκευαστή προκειμένου να αποτελέσουν ένα ολοκληρωμένο και λειτουργικό συγκρότημα ... 2.2. “πίεση”, η πίεση σε σχέση με την ατμοσφαιρική πίεση ... 2.3. “μέγιστη επιτρεπόμενη πίεση PS”, η μέγιστη πίεση λειτουργίας για την οποία έχει σχεδιασθεί ο εξοπλισμός, οριζόμενη από τον κατασκευαστή ... 2.7. “ρευστά”, τα αέρια, τα υγρά και οι ατμοί σε καθαρή αέρια φάση καθώς και τα μίγματά τους ... 2.9. “ευρωπαϊκή έγκριση υλικών”, τεχνικό έγγραφο που καθορίζει τα χαρακτηριστικά των υλικών τα οποία προορίζονται για επανειλημμένη χρήση για την κατασκευή εξοπλισμών υπό πίεση και δεν υπάγονται σε εναρμονισμένο πρότυπο [η ευρωπαϊκή έγκριση υλικών χορηγείται, κατ’ άρθρο 11 της οδηγίας από κοινοποιημένο οργανισμό, αναφερόμενο στο άρθρο 12 αυτής]. 3. Εξαιρούνται της οδηγίας: ...». Το άρθρο 2 της οδηγίας φέρει τον τίτλο «Επιτήρηση της αγοράς» και διαλαμβάνει στις παραγράφους 1 και 2 τα ακόλουθα: «1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα

αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίσουν ότι ο εξοπλισμός υπό πίεση και τα συγκροτήματα που αναφέρονται στο άρθρο 1 διατίθενται στην αγορά και τίθενται σε λειτουργία μόνον όταν δεν θέτουν σε κίνδυνο την υγεία και την ασφάλεια των προσώπων και, κατά περίπτωση, των κατοικίδιων ζώων ή των αγαθών εφόσον χρησιμοποιούνται κατά προορισμόν, είναι σωστά τοποθετημένοι και συντηρημένοι. 2. Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας δεν εμποδίζουν τα κράτη μέλη να καθορίζουν, τηρουμένης της συνθήκης, τις απαιτήσεις που θεωρούν απαραίτητες για την προστασία των προσώπων και, ιδιαιτέρως, των εργαζομένων που χειρίζονται τους εξοπλισμούς υπό πίεση ή τα συγκροτήματα, εφόσον τούτο δεν συνεπάγεται τροποποιήσεις αυτού του εξοπλισμού ή των συγκροτημάτων, σε σχέση με την παρούσα οδηγία». Το άρθρο 3 της οδηγίας («Τεχνικές απαιτήσεις») ορίζει, εκτός των άλλων, τα εξής: «1. Ο προβλεπόμενος στα σημεία 1.1-1.4 εξοπλισμός υπό πίεση πρέπει να πληροί τις βασικές απαιτήσεις του Παραρτήματος I: 1.1. ... 1.3. σωληνώσεις που προορίζονται για: α) αέρια, υγροποιημένα αέρια, αέρια διαλελυμένα υπό πίεση, ατμούς και για υγρά των οποίων η πίεση ατμών στη μέγιστη επιτρεπόμενη θερμοκρασία, είναι μεγαλύτερη κατά 0,5 bar της κανονικής ατμοσφαιρικής πίεσης (1 013 mbar), εντός των κατωτέρω ορίων: - για ρευστά της ομάδας 1 με DN μεγαλύτερο του 25 (παράρτημα II πίνακας 6), ... 2. ... 3. Ο εξοπλισμός υπό πίεση και/ή τα συγκροτήματα των οποίων τα χαρακτηριστικά είναι κατώτερα ή ίσα προς τα όρια των σημείων 1.1 έως 1.3 ..., πρέπει να σχεδιάζονται και να κατασκευάζονται σύμφωνα με τις ορθές τεχνικές πρακτικές ασφαλείας κράτους μέλους, ούτως ώστε να εξασφαλίζεται απόλυτη ασφάλεια χρήσης. Ο εξοπλισμός υπό πίεση ή/και τα συγκροτήματα πρέπει να συνοδεύονται από επαρκείς οδηγίες χρήσης και να φέρουν κατάλληλα σήματα τα οποία επιτρέπουν την αναγνώριση του κατασκευαστή τους ή του εγκατεστημένου στην Κοινότητα εντολοδόχου. Ο εν λόγω εξοπλισμός ή συγκρότημα δεν πρέπει να φέρει την κατ' άρθρο 15 σήμανση "CE"». Το άρθρο 4 της οδηγίας, με τίτλο

Ελεύθερη κυκλοφορία», προβλέπει τα ακόλουθα: «1. 1.1. Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να απαγορεύσουν, να περιορίσουν ή να εμποδίσουν, λόγω κινδύνων σχετικών με την πίεση, τη διάθεση στην αγορά και τη θέση σε λειτουργία, υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζει ο κατασκευαστής εξοπλισμού υπό πίεση ή συγκροτήματος αναφερομένου στο άρθρο 1, ο οποίος ικανοποιεί τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας και φέρει τη σήμανση “CE” που υποδηλώνει ότι έχει υποβληθεί σε εκτίμηση της συμμόρφωσης σύμφωνα με το άρθρο 10. 1.2. Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να απαγορεύσουν, να περιορίσουν ή να εμποδίσουν, λόγω κινδύνων σχετικών με την πίεση, τη διάθεση στην αγορά και τη θέση σε λειτουργία, εξοπλισμού υπό πίεση ή συγκροτημάτων συμφώνων προς τις διατάξεις του άρθρου 3 παράγραφος 3. 2. ...». Το άρθρο 5 της οδηγίας («Τεκμήριο συμμόρφωσης») διαλαμβάνει τα εξής: «1. Τα κράτη μέλη θεωρούν ότι ο εξοπλισμός υπό πίεση και τα συγκροτήματα που φέρουν τη σήμανση “CE” που προβλέπεται στο άρθρο 15 και συνοδεύονται από τη δήλωση συμμόρφωσης “CE” που προβλέπεται στο παράρτημα VII τηρούν όλες τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας, περιλαμβανομένης της εκτίμησης της συμμόρφωσης που προβλέπεται στο άρθρο 10. 2. Η συμμόρφωση του εξοπλισμού υπό πίεση και των συγκροτημάτων προς τα εθνικά πρότυπα που ενσωματώνουν τα εναρμονισμένα πρότυπα των οποίων τα στοιχεία έχουν δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποτελεί τεκμήριο συμμόρφωσής τους προς τις βασικές απαιτήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 3. Τα κράτη μέλη δημοσιεύουν τα στοιχεία των προαναφερόμενων εθνικών προτύπων. 3. ...». Προβλέπεται, περαιτέρω (άρθρο 9 παράγραφοι 1 και 2.1), η ταξινόμηση του κατ’ άρθρο 3 παρ. 1 εξοπλισμού υπό πίεση σε κατηγορίες αύξοντος κινδύνου βάσει του παραρτήματος II αυτής, καθώς και η κατανομή, για τους σκοπούς της ταξινόμησης, των ρευστών (άρθρο 2.7 της Οδηγίας) σε δύο ομάδες (η ομάδα 1 περιλαμβάνει τα επικίνδυνα ρευστά, μεταξύ των οποίων τα εκρηκτικά, τα εύφλεκτα, τα αρκετά εύφλεκτα και τα εξαιρετικά εύφλεκτα).

Από την κατά τα ανωτέρω κατηγορία και ομάδα, στην οποία κατατάσσεται ο εξοπλισμός, εξαρτώνται οι «διαδικασίες εκτίμησης της συμμόρφωσης» του εξοπλισμού υπό πίεση, οι οποίες χρησιμοποιούνται για την επίθεση της σήμανσης «CE» επί του εξοπλισμού και εντάσσονται σε ενότητες ανά κατηγορία (άρθρο 10.1.1 έως 10.1.3· οι διαδικασίες περιγράφονται ανά ενότητα στο παράρτημα III), προβλέπεται δε στο άρθρο 10.1.4 ότι «ο εξοπλισμός υπό πίεση πρέπει κατ' επιλογή του κατασκευαστή να υποβληθεί σε μία από τις διαδικασίες εκτίμησης της συμμόρφωσης που προβλέπεται για την κατηγορία του. Ο κατασκευαστής μπορεί επίσης να επιλέξει μια από τις διαδικασίες που προβλέπονται για ανώτερη κατηγορία, εφόσον υπάρχει». Περαιτέρω, στην σήμανση «CE» αναφέρεται το άρθρο 15 της οδηγίας.

5. Επειδή, εξάλλου, το άρθρο 7 της οδηγίας, υπό τον τίτλο «Επιτροπή “εξοπλισμός υπό πίεση”», διαλαμβάνει τα εξής: «1. Η [Ευρωπαϊκή] Επιτροπή μπορεί να λαμβάνει κάθε κατάλληλο μέτρο για την εφαρμογή των ακόλουθων διατάξεων. Όταν ένα κράτος μέλος εκτιμά ότι για πολύ σοβαρούς λόγους ασφάλειας: – εξοπλισμός υπό πίεση ή οικογένεια εξοπλισμών υπό πίεση που προβλέπει το άρθρο 3 παράγραφος 3 πρέπει να υπαχθεί στο άρθρο 3 παράγραφος 1 ή – ένα συγκρότημα ή μία οικογένεια συγκροτημάτων που προβλέπει το άρθρο 3 παράγραφος 3 πρέπει να υπαχθεί στο άρθρο 3 παράγραφος 2 ή – εξοπλισμός υπό πίεση ή οικογένεια εξοπλισμών υπό πίεση πρέπει κατά παρέκκλιση των διατάξεων του παραρτήματος II να ταξινομηθεί σε άλλη κατηγορία, υποβάλλει δεόντως αιτιολογημένη αίτηση στην Επιτροπή καλώντας την να λάβει τα απαραίτητα μέτρα. Τα μέτρα αυτά θεσπίζονται με τη διαδικασία της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου. 2. Η Επιτροπή επικουρείται από μόνιμη επιτροπή, στο εξής καλούμενη “επιτροπή”. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό κανονισμό της. 3. ... 4. Η Επιτροπή μπορεί επίσης να εξετάσει οποιοδήποτε άλλο ζήτημα εγείρεται από την υλοποίηση και την πρακτική εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και

υποβάλλεται από τον πρόεδρό της, είτε κατόπιν πρωτοβουλίας του είτε κατόπιν αιτήματος κράτους μέλους». Περαιτέρω, το άρθρο 8 της οδηγίας («Ρήτρα διασφάλισης») προβλέπει τα ακόλουθα: «1. Όταν κράτος μέλος διαπιστώσει ότι εξοπλισμός υπό πίεση ή συγκροτήματα που αναφέρονται στο άρθρο 1, φέρουν την σήμανση “CE” και χρησιμοποιούνται κατά προορισμό, ενδέχεται να θέσουν σε κίνδυνο την ασφάλεια προσώπων και, ενδεχομένως κατοικίδιων ζώων ή αγαθών, λαμβάνει κάθε πρόσφορο μέτρο προκειμένου να αποσύρει τον εν λόγω εξοπλισμό από την αγορά, να απαγορεύσει ή περιορίσει τη διάθεσή του στην αγορά ή τη θέση του σε λειτουργία, ή να περιορίσει την ελεύθερη κυκλοφορία του. Το κράτος μέλος πληροφορεί αμέσως την Επιτροπή για το μέτρο αυτό και εκθέτει τους λόγους της απόφασής του, ιδίως δε αν η μη συμμόρφωση οφείλεται:

- α) στη μη εκπλήρωση των βασικών απαιτήσεων που αναφέρονται στο άρθρο 3·
- β) στην κακή εφαρμογή των προτύπων που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 2·
- γ) σε ελλείψεις των ιδίων των προτύπων που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 2·
- δ) σε ελλείψεις ευρωπαϊκής έγκρισης, κατά την έννοια του άρθρου 11, των υλικών για εξοπλισμό υπό πίεση.

2. Η Επιτροπή αρχίζει διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη το ταχύτερο δυνατό. Αν η Επιτροπή διαπιστώσει ότι το μέτρο είναι δικαιολογημένο, πληροφορεί αμέσως το κράτος μέλος που έλαβε την πρωτοβουλία καθώς και τα άλλα κράτη μέλη. Αν η Επιτροπή διαπιστώσει, μετά τις διαβουλεύσεις αυτές, ότι το μέτρο δεν είναι δικαιολογημένο, ενημερώνει αμέσως το κράτος μέλος που πήρε τη σχετική πρωτοβουλία, καθώς και τον κατασκευαστή ή τον εγκατεστημένο στην Κοινότητα εντολοδόχο του ... 3. Στην περίπτωση που εξοπλισμός υπό πίεση ή συγκρότημα δεν πληροί τους όρους συμμόρφωσης και φέρει τη σήμανση “CE”, το αρμόδιο κράτος μέλος λαμβάνει τα δέοντα μέτρα κατά του υπευθύνου για την επίθεση του σήματος και πληροφορεί σχετικά την Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη. 4. Η Επιτροπή μεριμνά ώστε τα κράτη μέλη να ενημερώνονται για την εξέλιξη και κατάληξη της διαδικασίας». Το

δε άρθρο 16 της Οδηγίας, που επιγράφεται «Παράτυπη σήμανση», ορίζει ότι «Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 8: α) κάθε αντικανονική επίθεση της σήμανσης “CE”, που διαπιστώνεται από κράτος μέλος, συνεπάγεται την υποχρέωση για τον κατασκευστή ή τον εγκατεστημένο στην Κοινότητα εντολοδόχο του να μεριμνήσει για τη συμμόρφωση του σχετικού προϊόντος προς τις προδιαγραφές περί σήμανσης “CE” και για την παύση της παράβασης υπό τους όρους που επιβάλλει αυτό το κράτος μέλος, β) εάν το προϊόν συνεχίζει να μην είναι σύμφωνο προς τις σχετικές προδιαγραφές, το κράτος μέλος οφείλει να λάβει όλα τα ενδεδειγμένα μέτρα, ώστε να περιοριστεί ή να απαγορευθεί η διάθεση στην αγορά του συγκεκριμένου προϊόντος ή να εξασφαλιστεί η απόσυρσή του από την αγορά σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπει το άρθρο 8».

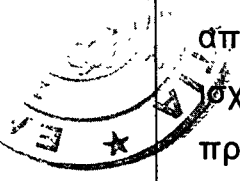
6. Επειδή, για την προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στην ανωτέρω οδηγία 97/23/EK εκδόθηκε η Κοινή Υπουργική Απόφαση Οικ. 16289/330/19.5.1999 του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και της Υφυπουργού Ανάπτυξης (ΦΕΚ Β΄ 987/27.5.1999, εφεξής ΚΥΑ Οικ. 16289/330/1999).

7. Επειδή, με την προσβαλλόμενη απόφαση Δ3/Α΄/οικ.6598/20.3.2012 του Υφυπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (ΦΕΚ Β΄ 976/28.3.2012) εγκρίθηκε, κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 70 του ν. 4001/2011 («Για τη λειτουργία Ενεργειακών Αγορών Ηλεκτρισμού και Φυσικού Αερίου, για Έρευνα, Παραγωγή και δίκτυα μεταφοράς Υδρογονανθράκων και άλλες ρυθμίσεις», ΦΕΚ Α΄ 179), «[Τεχνικός Κανονισμός] Εσωτερικών Εγκαταστάσεων Φυσικού Αερίου με πίεση λειτουργίας έως 500mbar και [καθορίστηκαν οι] οδηγίες που αφορούν στη μελέτη, στα υλικά, στην εγκατάσταση, στην επιθεώρηση, στις δοκιμές, στην ασφάλεια και στη λειτουργία εσωτερικών δικτύων και εγκαταστάσεων των καταναλωτών Φυσικού Αερίου» (1) και ενσωματώθηκε ως «αναπόσπαστο μέρος της [εν λόγω] υπουργικής απόφασης ο “Κανονισμός Εσωτερικών Εγκαταστάσεων Φυσικού Αερίου

με πίεση λειτουργίας έως και 500 mbar» (2). Περαιτέρω δε ο ως άνω Κανονισμός προβλέπει, μεταξύ άλλων, τα εξής: «1. Εισαγωγή 1.1 Πεδίο εφαρμογής 1.1.1 Ο παρών Τεχνικός Κανονισμός (στη συνέχεια θα αναφέρεται απλώς ως Κανονισμός) καλύπτει τον ασφαλή σχεδιασμό, την ασφαλή κατασκευή, μετατροπή, δοκιμή, πρώτη θέση σε λειτουργία, και την ασφαλή λειτουργία και συντήρηση εγκαταστάσεων αερίων, οι οποίες λειτουργούν με αέριο καύσιμο - φυσικό αέριο όπως αυτό ορίζεται στο Άρθρο 3 του Νόμου 2364/1995 (ΦΕΚ 252/Α/06-12-1995) και στο Άρθρο 2 του Νόμου 4001/2011 (ΦΕΚ 179/Α/22-08-2011), με πίεση λειτουργίας μέχρι και 0,5 bar, σε κτίρια ή εγκαταστάσεις ... Ο εξοπλισμός που υπάγεται στις διατάξεις του παρόντος Κανονισμού, εάν κατασκευάζεται για μέγιστη επιτρεπόμενη PS πίεση μικρότερη ή ίση από 0,5 bar, δεν υπάγεται στο πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας 97/23/ΕΚ. Ο εξοπλισμός, όμως, που θα χρησιμοποιηθεί, εάν κατασκευάζεται για μέγιστη επιτρεπόμενη PS πίεση μεγαλύτερη από 0,5 bar, υπάγεται στο πεδίο εφαρμογής της ανωτέρω Οδηγίας. ... 1.1.2 ... 1.1.3 Ο Κανονισμός αυτός ισχύει για το τμήμα της εγκατάστασης αερίου από και μετά το σημείο παράδοσης-παραλαβής του αερίου μέχρι το σημείο εξόδου της εγκατάστασης καυσαερίων στο ύπαιθρο. 1.1.4 ... 1.1.7 Οι εξοπλισμοί που υποβάλλονται σε πίεση το πολύ 0,5 bar δεν παρουσιάζουν ουσιαστικούς κινδύνους που έχουν σχέση με την πίεση. Ως εκ τούτου δεν θα πρέπει να εμποδίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία τους στην Κοινότητα. Συνεπώς η 97/23/ΕΚ Οδηγία εφαρμόζεται στους εξοπλισμούς υπό μέγιστη επιτρεπόμενη πίεση PS άνω των 0,5 bar. Ο εξοπλισμός υπό πίεση ή τα συκροτήματα που διέπονται από την Οδηγία 97/23/ΕΚ και συνεπώς έχουν μέγιστη επιτρεπόμενη πίεση μεγαλύτερη από 0,5 bar επιτρέπονται για χρήση σε αυτές τις εγκαταστάσεις, καθώς αυτός ο εξοπλισμός είναι κατάλληλος και για λειτουργία υπό πίεση ίση ή μικρότερη από 0,5 bar, υπό την προϋπόθεση ότι άλλη Οδηγία δεν επιβάλλει πρόσθετες απαιτήσεις. 1.2 Γενικά 1.2.1 ... 1.2.3 Οι εγκαταστάσεις αερίου του

παρόντος Κανονισμού θα πρέπει παράλληλα να ικανοποιούν τις απαιτήσεις των αντίστοιχων Οδηγιών: – Οι συσκευές αερίου με την Οδηγία 2009/142/EK ... – Ο εξοπλισμός υπό πίεση με την Οδηγία 97/23/EK (ΚΥΑ 16289/330/99: Συμμόρφωση της Ελληνικής Νομοθεσίας προς την Οδηγία 97/23/EK) αν έχει κατασκευασθεί για μέγιστη επιτρεπόμενη πίεση PS μεγαλύτερη από 0,5 bar. – Οι μηχανές και λοιπές διατάξεις κατανάλωσης φυσικού αερίου με την Οδηγία 89/392/ΕΟΚ ... Τα προϊόντα του τομέα δομικών κατασκευών τα οποία χρησιμοποιούνται για την κατασκευή και εγκατάσταση αερίου οφείλουν να συμμορφώνονται ανάλογα με το είδος τους: α) είτε με τα αντίστοιχα για κάθε προϊόν εναρμονισμένα ευρωπαϊκά πρότυπα της Οδηγίας 89/106/ΕΟΚ που έχουν μεταφερθεί στο Ελληνικό Σύστημα Τυποποίησης (ΕΛΟΤ Α.Ε.), όπως αυτά τροποποιούνται και ισχύουν κάθε φορά, β) είτε με τις Ευρωπαϊκές Τεχνικές Εγκρίσεις (ΕΤΕ) σύμφωνα με το άρθρο 6 του Π.Δ. 334/1994 ... Τα παραπάνω προϊόντα υποχρεούνται να φέρουν τη σήμανση “CE”, σύμφωνα με το Παράρτημα ΖΑ των σχετικών προτύπων ή αντίστοιχα με τις σχετικές Ευρωπαϊκές Τεχνικές Εγκρίσεις. Τα απαιτούμενα χαρακτηριστικά των παραπάνω δομικών προϊόντων, ανάλογα με το είδος του προϊόντος, οφείλουν να συμμορφώνονται με όλες τις απαιτήσεις επιδόσεων, όπως αυτές καθορίζονται στους σχετικούς πίνακες του Παραρτήματος ΖΑ των Προτύπων ή αντίστοιχα από τις σχετικές Ευρωπαϊκές Τεχνικές Εγκρίσεις. Ελλείπει των ανωτέρω προδιαγραφών (α & β) και κατά το άρθρο 12 του Π.Δ. 334/1994 (βλ. επίσης άρθρα 16 και 17 της Οδηγίας 89/106/ΕΟΚ) ένα προϊόν θεωρείται σύμφωνο με τις ισχύουσες εθνικές διατάξεις εφόσον έχει υποβληθεί, από αναγνωρισμένο Οργανισμό Πιστοποίησης του κράτους μέλους της ΕΕ, σε επιτυχείς δοκιμές ή ελέγχους βάσει των κανονιστικών απαιτήσεων / μεθόδων που ισχύουν στην Ελλάδα ή που αναγνωρίζονται ως ισότιμοι και εφόσον το προϊόν διαθέτει σχετική βεβαίωση συμμόρφωσης ή πιστοποιητικό ελέγχου. Η εφαρμογή μίας ή περισσότερων οδηγιών μπορεί να έχει ως

αποτέλεσμα την επίθεση της σήμανσης CE, σύμφωνα με τις διατάξεις της ισχύουσας ή των ισχυουσών οδηγιών. 1.2.4 ... 1.2.5 Η αναφορά προτύπων στον παρόντα Κανονισμό γίνεται – είτε για την υποστήριξη της εφαρμογής της Οδηγίας 89/106/ΕΟΚ, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 1.2.3, – είτε για τον προσδιορισμό-περιγραφή συσκευής, διάταξης κ.λπ. (π.χ. οικογένειες και ομάδες αερίων, τύποι συσκευών κ.λπ.), ο οποίος προσδιορισμός είναι αναγκαίος για τη σχετική εφαρμογή (και δεν είναι σαφής χωρίς την αναφορά ευρωπαϊκού προτύπου), και όχι ως ένδειξη προτίμησης προϊόντος. Κάθε αναφορά εθνικού προτύπου ή τεχνικής προδιαγραφής κράτους-μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την εφαρμογή της Οδηγίας 89/106/ΕΟΚ σε οποιαδήποτε διάταξη του παρόντος κανονισμού είναι ενδεικτική. Αντί των αναφερομένων προτύπων μπορούν να χρησιμοποιηθούν ισοδύναμα εθνικά προϊόντα των άλλων κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Ζώνης ή άλλα διεθνώς αναγνωρισμένα πρότυπα, ενώ πρέπει να χρησιμοποιούνται τα αντίστοιχα εναρμονισμένα ευρωπαϊκά πρότυπα όταν τεθούν σε ισχύ. 1.2.6 ... 1.2.7 Τα μέρη των εγκαταστάσεων αερίου πρέπει να χρησιμοποιούνται σύμφωνα με τις οδηγίες του κατασκευαστή που τα συνοδεύουν». Η παράγραφος 2 του Τεχνικού Κανονισμού περιλαμβάνει ορισμούς. Προβλέπει ειδικότερα ότι ως «αέριο» νοείται «2.1.1 Αέριο καύσιμο όπως ορίζεται στο Νόμο 2364/1995 (ΦΕΚ 252/Α/06-12-1995) και στο Νόμο 4001/2011 (ΦΕΚ 179/Α/22-8-2011)», ως «εσωτερική εγκατάσταση αερίου», «2.2.1 Το σύνολο των σωληνώσεων, οργάνων, συσκευών, φρεατίων, δομικών στοιχείων και λοιπών συναφών εξαρτημάτων από και μετά το σημείο παράδοσης-παραλαβής μέχρι την έξοδο της εγκατάστασης απαγωγής καυσαερίων», ως «σωλήνωση (ή αγωγός)», «2.3.1 Συναρμολογημένο σύνολο από σωλήνες και εξαρτήματα (όπου περιλαμβάνονται π.χ. αποφρακτικές διατάξεις, βαλβίδες, ρυθμιστές κ.λπ.)», ως «σημείο παράδοσης-παραλαβής (σημείο σύνδεσης)» «2.3.2 Το σημείο μεταφοράς της ιδιοκτησίας του αερίου από τον προμηθευτή

στον καταναλωτή. Το σημείο αυτό είναι η έξοδος του μετρητή αερίου του προμηθευτή», ως «εγκατάσταση (ή δίκτυο) σωληνώσεων» «2.3.3 Το σύνολο των εσωτερικών και των εξωτερικών τμημάτων των σωληνώσεων της εσωτερικής εγκατάστασης», ως «αποφρακτική διάταξη συσκευής (ή βάνα διακοπής)» «2.3.5 Διάταξη προοριζόμενη να διακόπτει τη ροή αερίου σε μια συσκευή», ως «αγωγός σύνδεσης συσκευής» «2.3.12 Τμήμα αγωγού από την αποφρακτική διάταξη της συσκευής έως το σημείο σύνδεσης της συσκευής», ως «εύκαμπτος κυματοειδής σωλήνας (ή σωλήνας με αυλακώσεις) από ανοξείδωτο χάλυβα» «2.3.25 Κυματοειδής σωλήνας που δύναται να κάμπτεται εύκολα με το χέρι για ένα περιορισμένο αριθμό φορών, ο οποίος μπορεί να καλύπτεται με ένα σωληνοειδές εξωτερικό περίβλημα από τον κατασκευαστή κατά την παραγωγή», ως «σύνδεση» «2.4.1 Τρόπος σύνδεσης στοιχείων μιας εγκατάστασης αερίου» και ως «συσκευή αερίου» «2.6.1 Κάθε συσκευή κατανάλωσης αερίου με καύση». Περαιτέρω, η σχετική με τις «προδιαγραφές δικτύου σωληνώσεων» παράγραφος 5 ορίζει, μεταξύ των άλλων, τα ακόλουθα: «5.1 Γενικά Οι σωληνώσεις, ..., πρέπει να είναι στεγανές και να είναι έτσι κατασκευασμένες και συναρμολογημένες, ώστε να αντέχουν στις καταπονήσεις στις οποίες υπόκεινται, εφ' όσον και η χρήση τους είναι σύμφωνη με τον Κανονισμό ... Τα προϊόντα του τομέα δομικών κατασκευών τα οποία χρησιμοποιούνται για την κατασκευή και εγκατάσταση αερίου οφείλουν να συμμορφώνονται, ανάλογα με το είδος τους, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 1.2.3. Στη συνέχεια αναφέρονται κατά περίπτωση εναρμονισμένα ευρωπαϊκά πρότυπα ή, αν δεν υπάρχουν εναρμονισμένα ευρωπαϊκά πρότυπα, ελληνικά εθνικά πρότυπα άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται οι σωλήνες, τα στοιχεία σύνδεσης και τα λοιπά στοιχεία των παρακάτω παραγράφων καθώς και κάθε σωλήνας ή στοιχείο, ο οποίος ικανοποιεί κατά περίπτωση τις απαιτήσεις της Οδηγίας 89/106/ΕΟΚ, της Οδηγίας 97/23/ΕΚ και της Οδηγίας για συσκευές

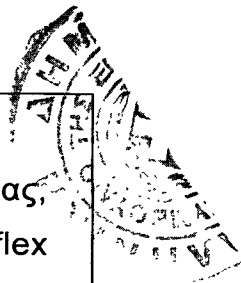
αερίου. ... 5.2 Παράρτημα 9 (Πληροφοριακό) Το Παράρτημα 9 είναι πληροφοριακό και καλύπτει: – Τα υλικά των σωληνώσεων – Τις συνδέσεις των σωληνώσεων – Την προστασία έναντι διάβρωσης – Την τοποθέτηση των σωλήνων – Τις διατάξεις ρύθμισης της πίεσης και ασφάλειας». Τέλος, η επόμενη παράγραφος 6 αναφέρεται στον προσδιορισμό των διαμέτρων των σωλήνων.

8. Επειδή, ο ανωτέρω Κανονισμός Εσωτερικών Εγκαταστάσεων Φυσικού Αερίου με πίεση λειτουργίας έως και 500 mbar συνοδεύεται από Παραρτήματα. Στο Παράρτημα 9, το οποίο χαρακτηρίζεται ως «πληροφοριακό» σύμφωνα με την παράγραφο 5.2 του Κανονισμού, κατά τα εκτεθέντα στην προηγούμενη σκέψη, και φέρει τον τίτλο «Προδιαγραφές δικτύου σωληνώσεων», επαναλαμβάνονται, υπό Π9.2, κατ' αρχάς τα οριζόμενα στην παράγραφο 5.1 του Κανονισμού ότι «Τα προϊόντα του τομέα δομικών κατασκευών τα οποία χρησιμοποιούνται για την κατασκευή και εγκατάσταση αερίου οφείλουν να συμμορφώνονται, ανάλογα με το είδος τους, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 1.2.3. Επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται οι σωλήνες, τα στοιχεία σύνδεσης και τα λοιπά στοιχεία των παρακάτω παραγράφων καθώς και κάθε σωλήνας ή στοιχείο, ο οποίος ικανοποιεί κατά περίπτωση τις απαιτήσεις της Οδηγίας 89/106/ΕΟΚ, της Οδηγίας 97/23/ΕΚ και της Οδηγίας για συσκευές αερίου». Περαιτέρω, προβλέπεται ότι για τις σωληνώσεις εκτός κτιρίου εντός εδάφους (Π9.2.1) επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται χαλυβδοσωλήνες από κοινούς χάλυβες (Π9.2.1.1), χαλυβδοσωλήνες από ανοξείδωτο χάλυβα (Π9.2.1.2), χαλκοσωλήνες (Π9.2.1.3) καθώς και σωλήνες από πολυαιθυλένιο ΡΕ (Π9.2.1.4). Γίνεται δε, στην Παράγραφο Π9.2.1.2.1, ειδική αναφορά στους εύκαμπτους κυματοειδείς σωλήνες από ανοξείδωτο χάλυβα και ορίζονται συναφώς τα εξής: «Επιτρέπεται ακόμα να χρησιμοποιούνται εύκαμπτοι κυματοειδείς σωλήνες (ή σωλήνες με αυλακώσεις) από ανοξείδωτο χάλυβα με τα στοιχεία σύνδεσης κατά ΕΛΟΤ EN 15266, με ονομαστικές διαμέτρους και πάχη σωληνώσεων σύμφωνα

με τον κατασκευαστή τους». Οι ανωτέρω κατηγορίες σωλήνων της παραγράφου Π9.2.1, με εξαίρεση τους σωλήνες από πολυαιθυλένιο, επιτρέπονται και για τις σωληνώσεις εκτός κτιρίου εκτός εδάφους (Π9.2.2) καθώς και για τις σωληνώσεις εντός κτιρίου (Π9.2.3· για τις τελευταίες αυτές σωληνώσεις επιτρέπονται ακόμη, για πιέσεις μέχρι 100 mbar, και άλλες κατηγορίες σωλήνων που δεν ενδιαφέρουν εν προκειμένω).

9. Επειδή, προηγουμένως είχε εκδοθεί, κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 7 παρ. 8 του ν. 2364/1995 («Σύσταση Σώματος Ενεργειακού Ελέγχου και Σχεδιασμού, εισαγωγή, μεταφορά, εμπορία και διανομή φυσικού αερίου και άλλες διατάξεις», ΦΕΚ Α' 252), η Κοινή Απόφαση Δ3/Α/11346/30.6.2003 των Υπουργών Ανάπτυξης και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων «Κανονισμός εσωτερικών εγκαταστάσεων φυσικού αερίου με πίεση λειτουργίας έως και 1 bar» (ΦΕΚ Β' 963), η οποία εν συνεχεία τροποποιήθηκε με την Κοινή Υπουργική Απόφαση Δ3/Α/22560/9.12.2005 (ΦΕΚ Β' 1730). Κατά του ανωτέρω Κανονισμού η αιτούσα άσκησε αίτηση ακυρώσεως επικαλούμενη την ιδιότητα της εταιρείας εισαγωγής, εμπορίας και διανομής προϊόντων προηγμένης τεχνολογίας που χρησιμοποιούνται και στην κατασκευή εγκαταστάσεων φυσικού αερίου σε κτίρια, και συγκεκριμένα ως εμπορική αντιπρόσωπος στην Ελλάδα, από το έτος 1996, του «Εύκαμπτου Ανοξείδωτου Χαλυβδοσωλήνα (CSST)». Ισχυρίσθηκε δε η και ήδη αιτούσα ότι οι διατάξεις της παραγράφου 5.2 του ανωτέρω Κανονισμού δεν ήταν νόμιμες διότι προέβλεπαν την χρήση ονομαστικά μόνον δύο υλικών (του χαλκοσωλήνα και του άκαμπτου χαλυβδοσωλήνα), πράγμα το οποίο αντίκειται, αφ' ενός, στις αρχές του ελεύθερου ανταγωνισμού και, αφ' ετέρου, στο άρθρο 4 της προμνησθείσης οδηγίας 97/23/ΕΟΚ σχετικά με τον εξοπλισμό υπό πίεση, σύμφωνα με την οποία (οδηγία) τα προβλεπόμενα από τους (εθνικούς) κανονισμούς υλικά πρέπει να ικανοποιούν τις προδιαγραφές της και δεν πρέπει με τους εν λόγω κανονισμούς να προβλέπεται η χρήση συγκεκριμένων τύπων υλικών. Το

Συμβούλιο της Επικρατείας, όμως, έκρινε ότι α) η παράθεση των δύο ανωτέρω τύπων σωλήνων είναι ενδεικτική διότι, όπως ρητώς όριζε ο ως άνω Κανονισμός, ήταν επιτρεπτή η χρησιμοποίηση «κάθε» σωλήνα, υπό την προϋπόθεση ότι ακολουθούνται οι προβλεπόμενες διαδικασίες, με τις οποίες αποδεικνύεται η συμμόρφωση των εγκαταστάσεων αερίων προς τις απαιτήσεις του Κανονισμού, και β) ο «εύκαμπτος ανοξειδωτος χαλυβδοσωλήνας», που εμπορεύεται η αιτούσα, εμπίπτει στις διατάξεις του ανωτέρω Κανονισμού και, συνεπώς, μπορούσε να χρησιμοποιηθεί στην κατασκευή εγκαταστάσεων φυσικού αερίου, εφόσον πληροί τις προϋποθέσεις σχετικά με την διαδικασία συμμόρφωσης προς τις απαιτήσεις του Κανονισμού, ενόψει δε τούτων το Δικαστήριο απέρριψε, με την απόφαση 1106/2008, την αίτηση ακυρώσεως, ως ασκηθείσα χωρίς έννομο συμφέρον, διότι η αιτούσα «δεν υφίσταται βλάβη από τις διατάξεις της παρ. 5.2 καθ' εαυτήν του Κανονισμού». Ήδη, η αιτούσα προσβάλλει περισσότερες διατάξεις του νεώτερου επίδικου Κανονισμού (απόφαση Δ3/Α' /οικ.6598/20.3.2012 του Υφυπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, ΦΕΚ Β' 976), οι οποίες, όπως ισχυρίζεται προς θεμελίωση του εννόμου συμφέροντός της για την άσκηση της κρινομένης αιτήσεως, «προωθούν την χρήση [άλλων] τύπων σωλήνων [ήτοι των άκαμπτων συμβατικών χαλυβδοσωλήνων και χαλκοσωλήνων αερίου] θέτοντας ταυτόχρονα ... "εμπόδια" και προσκόμματα χρήσεως και ελεύθερας διαθέσεως στην αγορά για τον σωλήνα CSST [τον οποίο εισάγει από το Ηνωμένο Βασίλειο και εμπορεύεται η αιτούσα], που καθιστούν ουσιαστικά αδύνατη την χρήση, κυκλοφορία και διάθεσή του στην σχετική αγορά». Εν όψει α) των ανωτέρω ισχυρισμών, με τους οποίους η αιτούσα παραπονείται για την θέσπιση με την επίμαχη κανονιστική απόφαση διατάξεων που παρεμποδίζουν την διάθεση προϊόντος που εμπορεύεται καθώς και διατάξεων με τις οποίες ευνοούνται τα προϊόντα ανταγωνιστικών προς αυτήν επιχειρήσεων, και β) των προσκομισθέντων σχετικών στοιχείων (αντιγράφων των καταστατικών

τόσο της ετερόρρυθμης όσο και της ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρείας, αντιγράφου του από 27.9.2007 εγγράφου της εταιρείας Titeflex Corporation – Gastite Division, κατά το οποίο η αιτούσα, ως αντιπρόσωπος της εν λόγω εταιρείας, έχει την ευθύνη για την ανάπτυξη της αγοράς και την εισαγωγή στην ελληνική επικράτεια των προϊόντων Gastite, μεταξύ των οποίων – όπως προκύπτει από άλλα στοιχεία – και οι επίμαχοι εύκαμπτοι ανοξείδωτοι χαλυβδοσωλήνες CSST, καθώς επίσης και τεχνικών φυλλαδίων), η κρινόμενη αίτηση ασκείται με έννομο συμφέρον, απορριπτομένων ως αβασίμων των περί του αντιθέτου ισχυρισμών του Ελληνικού Δημοσίου.

10. Επειδή, η παράγραφος 5.1 του προσβαλλόμενου Κανονισμού ορίζει ότι, εκτός από τους σωλήνες, τα στοιχεία σύνδεσης και τα λοιπά στοιχεία που αναφέρονται ειδικώς στον Κανονισμό, επιτρέπεται να χρησιμοποιείται «και κάθε σωλήνας ή στοιχείο, ο οποίος ικανοποιεί κατά περίπτωση τις απαιτήσεις της Οδηγίας 89/106/ΕΟΚ, της Οδηγίας 97/23/ΕΚ και της Οδηγίας για συσκευές αερίου» (ανωτέρω σκέψη 7). Η ρύθμιση αυτή επαναλαμβάνεται και στο προβλεπόμενο από την παράγραφο 5.2 του Κανονισμού, Παράρτημα 9, υπό Π9.2, δεύτερο εδάφιο, το οποίο περαιτέρω αναφέρει ειδικώς ορισμένους τύπους σωληνών που μπορούν να χρησιμοποιούνται και προβλέπει στην παράγραφο Π9.2.1.2.1, κατά τα εκτιθέμενα στην σκέψη 8, ότι «Επιτρέπεται ακόμα να χρησιμοποιούνται εύκαμπτοι κυματοειδείς σωλήνες (ή σωλήνες με αυλακώσεις) από ανοξείδωτο χάλυβα με τα στοιχεία σύνδεσης κατά ΕΛΟΤ EN 15266, με ονομαστικές διαμέτρους και πάχη σωληνώσεων σύμφωνα με τον κατασκευαστή τους». Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι ο Κανονισμός επιτρέπει την χρήση εύκαμπτων ανοξείδωτων χαλυβδοσωληνών, υπό την προϋπόθεση ότι ικανοποιούνται οι απαιτήσεις της σχετικής ενωσιακής νομοθεσίας, συμπεριλαμβανομένης της Οδηγίας 97/23/ΕΚ, αβασίμως δε προβάλλεται, ως εκ τούτου, ότι με τις ρυθμίσεις των παραγράφων 5.1 και 5.2 του

Κανονισμού και της παραγράφου Π9.2.1.2.1 του Παραρτήματος 9 αυτού, οι οποίες, αφ' ενός, δεν αναφέρουν την ονομασία (CSST – Corrugated Stainless Steel Tubing), με την οποία είναι γνωστό στην ελληνική και την διεθνή αγορά το υλικό που εμπορεύεται η αιτούσα, και αφ' ετέρου δεν αντιμετωπίζουν τον ως άνω τύπο σωληνώσεων ως «άλλο εντελώς διαφορετικό υλικό από τον άκαμπτο χαλυβδοσωλήνα», δημιουργείται σύγχυση ως προς το επιτρεπτό της χρήσης των σωληνώσεων αυτών και παρεμποδίζεται η ελεύθερη διάθεση και κυκλοφορία των κατά παράβαση του άρθρου 4 της ανωτέρω Οδηγίας και των ενωσιακών και εθνικών διατάξεων περί προστασίας του ελεύθερου ανταγωνισμού. Περαιτέρω, η γενομένη στην εν λόγω παράγραφο Π9.2.1.2.1 μνεία ορισμένου προτύπου (ΕΛΟΤ EN 15266) δεν έχει, σύμφωνα με τα προεκτεθέντα, την έννοια ότι επιτρέπεται μόνον η χρήση εύκαμπτων ανοξείδωτων χαλυβδοσωλήνων που είναι σύμφωνοι με το ανωτέρω πρότυπο· συνεπώς, είναι απορριπτέος ο ερειδόμενος επί της αντίθετης εκδοχής λόγος ακυρώσεως. Εξάλλου, απορριπτέα είναι και τα συναφώς προβαλλόμενα ότι, κατά παράβαση της αρχής της ισότητας, ο Κανονισμός περιέχει στην παράγραφο Π9.2 πίνακες με στοιχεία κρίσιμα για την εγκατάσταση των σωληνώσεων (ονομαστικές διαμέτροι DN, εξωτερικές διαμέτροι D και ελάχιστα πάχη T_{min} χαλυβδοσωλήνων από κοινούς χάλυβες στον Πίνακα 1.1, ονομαστικές διαμέτροι DN και ελάχιστα πάχη T_{min} σωλήνων από άκαμπτους ανοξείδωτους χάλυβες στον Πίνακα 1.2, εξωτερικές διαμέτροι Φ και ελάχιστα πάχη T_{min} χαλκοσωλήνων στον Πίνακα 1.3), ενώ δεν περιέχει τις αντίστοιχες πληροφορίες που απαιτούνται για την κατάρτιση των τεχνικών μελετών με την χρήση εύκαμπτων ανοξείδωτων χαλυβδοσωλήνων αερίου. Και τούτο διότι, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, η επίμαχη διαφοροποίηση της τελευταίας αυτής κατηγορίας των εύκαμπτων ανοξείδωτων χαλυβδοσωλήνων αερίου (για τους οποίους προβλέπεται ότι οι ονομαστικές διαμέτροι και τα πάχη σωληνώσεων προσδιορίζονται

«σύμφωνα με τον κατασκευαστή τους») σε σχέση με τα λοιπά είδη σωληνώσεων για τα οποία παρέχονται αναλυτικά σχετικά στοιχεία με τους ανωτέρω τρεις πίνακες, οφείλεται, όπως βεβαιώνει η Διοίκηση, σε αντικειμενικούς λόγους. Το Δημόσιο υποστηρίζει ειδικότερα ότι στις περιπτώσεις των άλλων τύπων σωλήνων, που αναφέρονται στους ως άνω πίνακες, «η αναφορά σε τεχνικά στοιχεία σωληνώσεων αναφέρεται στη διεθνή τυποποίηση αυτών ανεξαρτήτως κατασκευαστή [ενώ στην] περίπτωση των εύκαμπτων ανοξειδωτων χαλυβδοσωλήνων κάθε κατασκευαστής ακολουθεί τη δική του τυποποίηση. Η αναφορά στην τυποποίηση συγκεκριμένου προϊόντος θα ήταν σαφώς προτιμησιακή ρύθμιση», η κρίση δε αυτή της Αρχής δεν κλονίζεται από τα στοιχεία που προσκομίζει η αιτούσα και μάλιστα από τον προσκομιζόμενο, με το από 4.2.2019 υπόμνημα, στην αγγλική γλώσσα –χωρίς μετάφραση στην Ελληνική, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 454 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας– «International Fuel Gas Code» του «International Code Council», είναι δε κατά τα λοιπά ανέλεγκτη ακυρωτικώς ως τεχνική κρίση.

11. Επειδή, προβάλλεται ότι οι ανωτέρω διατάξεις των παραγράφων 5.1, 5.2 του Κανονισμού και Π9.2.1.2.1 του Παραρτήματος 9 αυτού έχουν εκδοθεί κατά κατάχρηση εξουσίας, κατά την έννοια του άρθρου 48 στοιχ. 4 του π.δ/τος 18/1989, κατά το οποίο στους λόγους που θεμελιώνουν την αίτηση ακυρώσεως συγκαταλέγεται και η κατάχρηση εξουσίας, «όταν», δηλαδή «η [προσβαλλόμενη] πράξη της Διοικήσεως φέρει μεν καθεαυτήν όλα τα στοιχεία της νομιμότητας, γίνεται όμως για σκοπό καταδήλως άλλον από εκείνον για τον οποίο έχει νομοθετηθεί». Και τούτο διότι, όπως υποστηρίζει η αιτούσα, με τις διατάξεις αυτές επιδιώκονται άλλοι σκοποί, όπως η προστασία της εγχώριας παραγωγής σωληνώσεων από τον ανταγωνισμό που αναπτύσσεται με την διάθεση στην ελληνική αγορά του προϊόντος που εμπορεύεται η αιτούσα, και όχι η ασφάλεια των προσώπων και των εγκαταστάσεων, για την οποία καταρτίζεται, κατά νόμο, ο τεχνικός κανονισμός. Κατά τα παγίως κριθέντα,

όμως, δεν νοείται κατάχρηση εξουσίας επί κανονιστικών πράξεων (ΣΤΕ 655/2016, 3135/2002 Ολομ., 1712/2019 κ.ά.), προεχόντως δε για τον λόγο αυτόν είναι απορριπτέες οι σχετικές αιτιάσεις ως απαράδεκτες.

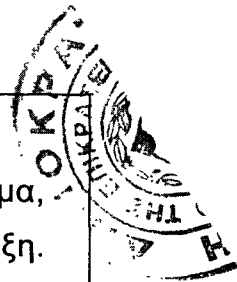
12. Επειδή, με το δικόγραφο προσθέτων λόγων προβάλλεται ότι οι ανωτέρω διατάξεις (παράγραφοι 5.1, 5.2 και Π9.2.1.2.1) του Κανονισμού και του Παραρτήματος 9 αυτού αντίκεινται και στην νεώτερη οδηγία 2014/68/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 15ης Μαΐου 2014 «για την εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τη διαθεσιμότητα του εξοπλισμού υπό πίεση στην αγορά» (ΕΕ L 189), προς την οποία εναρμονίσθηκε η ελληνική νομοθεσία με την απόφαση οικ.74124/ΔΤΒΝ1431/12.7.2016 του Υπουργού και της Υφυπουργού Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού (ΦΕΚ Β΄ 2278). Η μεταγενέστερη, όμως, αυτή ενωσιακή κανονιστική ρύθμιση, με την οποία καταργήθηκε η προμνησθείσα οδηγία 97/23/ΕΚ από τις 19.7.2016 (άρθρο 50), δεν καταλαμβάνει, ενόψει και της αρχής του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης περί της κατ' αρχήν μη αναδρομικότητας των νομικών πράξεων, το προηγούμενο κρίσιμο χρονικό διάστημα της δημοσίευσης της προσβαλλόμενης υπουργικής απόφασης στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (28.3.2012), και, ως εκ τούτου, είναι απορριπτέος ο εξεταζόμενος λόγος ακυρώσεως (πρβλ. Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης –ΔΕΕ–, αποφάσεις της 14.5.2020, C-15/19, A.m.a. - Azienda Municipale Ambiente SpA, σκέψεις 56-57, και της 26.3.2015, C-596/13P, Επιτροπή κατά Moravia Gas Storage, σκέψεις 32-24, πρβλ. και ΣΤΕ 2403/2019, 2133/2016).

13. Επειδή, προβάλλεται ότι οι διατάξεις του ένδικου Τεχνικού Κανονισμού, οι οποίες προβλέπουν την εφαρμογή της οδηγίας 89/106/ΕΟΚ (παράγραφοι 1.2.3, 5.1 και Π9.2 ανωτέρω στις σκέψεις 7 και 8) δεν είναι νόμιμες διότι α) κατά τον χρόνο δημοσίευσης στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και ενάρξεως της ισχύος της προσβαλλόμενης υπουργικής απόφασης (28.3.2012) η ανωτέρω οδηγία είχε ήδη

καταργηθεί με τον Κανονισμό 305/2011, και β) οι σωληνώσεις και ο λοιπός εξοπλισμός υπό πίεση, που χρησιμοποιούνται στις εσωτερικές εγκαταστάσεις φυσικού αερίου, διέπονται, από απόψεως δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αποκλειστικώς από την οδηγία 97/23/EK και όχι από άλλη Οδηγία ή Κανονισμό.

14. Επειδή, η οδηγία 89/106/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1988 «για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών όσον αφορά τα προϊόντα του τομέα των δομικών κατασκευών» (ΕΕ L 40/11.2.1989), όπως τροποποιήθηκε, ορίζει, εκτός των άλλων, τα ακόλουθα: Άρθρο 1 «1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στα προϊόντα του τομέα των δομικών κατασκευών, στο βαθμό που τα αφορούν οι βασικές απαιτήσεις που ισχύουν για τα δομικά έργα, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 1. 2. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ως “προϊόν του τομέα των δομικών κατασκευών” νοείται κάθε προϊόν το οποίο κατασκευάζεται για να ενσωματωθεί, κατά τρόπο διαρκή, σε δομικά έργα εν γένει που καλύπτουν τόσο τα κτίρια όσο και τα έργα πολιτικού μηχανικού. Τα “προϊόντα του τομέα των δομικών κατασκευών” καλούνται στο εξής “προϊόντα”, ενώ τα δομικά έργα εν γένει, στα οποία συμπεριλαμβάνονται τα κτίρια και τα έργα πολιτικού μηχανικού, καλούνται στο εξής “έργα”. Άρθρο 2 «1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι τα προϊόντα που αναφέρει το άρθρο 1, τα οποία κατασκευάζονται για να χρησιμοποιηθούν σε έργα, μπορούν να διατίθενται στην αγορά μόνον εάν είναι κατάλληλα για τη χρήση για την οποία προορίζονται, εάν δηλαδή έχουν χαρακτηριστικά τέτοια ώστε το έργο στο οποίο θα ενσωματωθούν, συναρμολογηθούν, εφαρμοσθούν ή εγκατασταθούν, να μπορεί, εφόσον αυτό έχει ορθώς σχεδιαστεί και κατασκευαστεί, να ικανοποιήσει τις βασικές απαιτήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 3, όπου και όταν τα εν λόγω έργα διέπονται από ρυθμίσεις που περιέχουν τέτοιες απαιτήσεις. 2. α) Όταν τα προϊόντα διέπονται από άλλες κοινοτικές οδηγίες, οι οποίες

αφορούν άλλα θέματα και προβλέπουν τη σήμανση πιστότητας "CE", που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2, η εν λόγω σήμανση υποδηλώνει την πιστότητα των προϊόντων προς τις απαιτήσεις και των άλλων οδηγιών. ... 3. ... 4. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει το δικαίωμα των κρατών μελών να προσδιορίζουν, τηρουμένων δεόντως των διατάξεων της συνθήκης, τις απαιτήσεις που θεωρούν απαραίτητες για την εξασφάλιση της προστασίας των εργαζομένων κατά τη χρησιμοποίηση των προϊόντων, με την προϋπόθεση ότι αυτό δεν σημαίνει την τροποποίηση των προϊόντων κατά τρόπο μη προβλεπόμενο στην παρούσα οδηγία». Άρθρο 3 «1. Οι οριζόμενες βασικές απαιτήσεις που ισχύουν για τα έργα και μπορούν να επηρεάσουν τα τεχνικά χαρακτηριστικά ενός προϊόντος, εκτίθενται ως στόχοι στο Παράρτημα Ι. Μπορούν να ισχύουν μία, μερικές ή όλες από τις εν λόγω απαιτήσεις· οι απαιτήσεις αυτές θα πρέπει να πληρούνται επί μια οικονομικώς αποδεκτή διάρκεια ζωής. 2. ... 3. ...». Άρθρο 4 «1. ... 2. Τα κράτη μέλη θεωρούν κατάλληλα προς χρήση τα προϊόντα που επιτρέπουν στα έργα στα οποία χρησιμοποιούνται, εφόσον αυτά έχουν σχεδιαστεί και εκτελεστεί ορθά, να πληρούν τις αναφερόμενες στο άρθρο 3 βασικές απαιτήσεις, εάν τα εν λόγω προϊόντα φέρουν τη σήμανση "CE" που υποδηλώνει ότι πληρούν το σύνολο των διατάξεων της παρούσας οδηγίας ... 3. ... 6. ...». Παράρτημα Ι. «Βασικές Απαιτήσεις. Τα προϊόντα του τομέα των δομικών κατασκευών πρέπει να είναι κατάλληλα για δομικά έργα τα οποία (και στο σύνολό τους και στα χωριστά μέρη) εξυπηρετούν τη χρήση για την οποία προορίζονται, παραμένοντας συνάμα οικονομικά και, στη συνάρτηση αυτή, πληρούν τις ακόλουθες βασικές απαιτήσεις, όπου αυτές προβλέπονται. Οι απαιτήσεις αυτές πρέπει υπό κανονικές συνθήκες συντήρησης του έργου, να πληρούνται επί μια οικονομικώς αποδεκτή διάρκεια ζωής. Οι απαιτήσεις, κατά κανόνα, προϋποθέτουν προβλεπτές ενέργειες επί του έργου. 1. ... 4. Ασφάλεια χρήσης. Το δομικό έργο πρέπει να σχεδιάζεται και να κατασκευάζεται κατά τρόπο ώστε η χρήση του να μη συνεπάγεται απαράδεκτους κινδύνους

ατυχημάτων κατά το χειρισμό ή τη λειτουργία του, όπως γλίστρημα, πτώση, σύγκρουση, έγκαυμα, ηλεκτροπληξία, τραυματισμός από έκρηξη. 5. ... 6. ...». Εξάλλου, η ελληνική νομοθεσία προσαρμόσθηκε προς την ανωτέρω Οδηγία με το π.δ. 334/1994 (ΦΕΚ Α' 76).

15. Επειδή, κατά τα γενόμενα ήδη δεκτά από το ΔΕΕ (απόφαση της 21.10.2010, C-185/08, Latchways, σκέψεις 49 έως 54), από το προπαρατεθέν άρθρο 1 παρ. 1 της οδηγίας 89/106/ΕΟΚ προκύπτει ότι αυτή έχει εφαρμογή στα προϊόντα δομικών κατασκευών στον βαθμό που τα αφορούν οι βασικές απαιτήσεις που ισχύουν για τα δομικά έργα κατά το άρθρο 3 παρ. 1 της εν λόγω Οδηγίας. Προκειμένου να καθορισθούν οι βασικές απαιτήσεις που ισχύουν για τα έργα αυτά και ενδέχεται να επηρεάσουν τα χαρακτηριστικά ενός προϊόντος δομικών κατασκευών, το τελευταίο αυτό άρθρο παραπέμπει στο Παράρτημα Ι της οδηγίας 89/106/ΕΟΚ, το οποίο αφορά, μεταξύ άλλων, την ασφάλεια χρήσεως των δομικών έργων. Υπό την έννοια αυτήν, η εφαρμογή της οδηγίας 89/106/ΕΟΚ επί ενός συγκεκριμένου προϊόντος προϋποθέτει την πλήρωση δύο προϋποθέσεων, εκ των οποίων η μία αφορά την φύση του προϊόντος αυτού και η δεύτερη την λειτουργία του. Όσον αφορά, πρώτον, την φύση των προϊόντων που υπάγονται στην οδηγία 89/106/ΕΟΚ, το άρθρο 1 παράγραφος 2 της οδηγίας αυτής προβλέπει ότι ως «προϊόν του τομέα των δομικών κατασκευών» νοείται κάθε προϊόν το οποίο κατασκευάζεται για να ενσωματωθεί, κατά τρόπο διαρκή, σε δομικά έργα. Εκ προοιμίου διαπιστώνεται ότι η οδηγία 89/106/ΕΟΚ δεν ορίζει το περιεχόμενο των όρων «ενσωματωθεί κατά τρόπο διαρκή». Κατά το μέτρο αυτό και λαμβανομένων υπόψη της συνήθους σημασίας των όρων αυτών καθώς και του σκοπού της εν λόγω οδηγίας, που έγκειται στην διασφάλιση της συμφωνίας των δομικών έργων προς τις βασικές απαιτήσεις της οδηγίας αυτής, κρίνεται ότι πρέπει να χαρακτηρίζονται ως προϊόντα δομικών κατασκευών τα προϊόντα που αποτελούν μέρος ενός δομικού έργου, των οποίων η αφαίρεση ή η αντικατάσταση συνιστά

κατασκευαστική εργασία. Όσον αφορά, δεύτερον, την λειτουργία των προϊόντων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 89/106/ΕΟΚ, το σημείο 4 του Παραρτήματος Ι της οδηγίας αυτής ορίζει ότι τα προϊόντα δομικών κατασκευών πρέπει να καθιστούν δυνατή την ανέγερση δομικών έργων κατάλληλων για χρήση, ιδίως όσον αφορά την ασφάλεια χρήσεως, επιβάλλοντας όπως τα έργα αυτά σχεδιάζονται και κατασκευάζονται κατά τρόπον ώστε η χρήση ή η λειτουργία τους να μην συνεπάγεται ανεπίτρεπτους κινδύνους ατυχημάτων όπως, μεταξύ άλλων, τραυματισμό από έκρηξη. Έχει δε γίνει, περαιτέρω, δεκτό ότι χάλκινος σύνδεσμος σωληνώσεων ύδρευσης ή φυσικού αερίου συνιστά προϊόν του τομέα των δομικών κατασκευών (ΔΕΕ, απόφαση της 12.7.2012, C-171/11, Fra.bo SpA, σκέψεις 6 και 18, βλ. και απόφαση της 10.11.2005, C-432/03, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας, σκέψεις 16 και 33 για την άδεια ενσωμάτωσης στο υδραυλικό σύστημα κτιρίου σωλήνων πολυαιθυλενίου PEX).

16. Επειδή, ναι μεν με τον νεώτερο Κανονισμό (ΕΕ) 305/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 9ης Μαρτίου 2011 «για τη θέσπιση εναρμονισμένων όρων εμπορίας προϊόντων του τομέα των δομικών κατασκευών και για την κατάργηση της οδηγίας 89/106/ΕΟΚ του Συμβουλίου» (ΕΕ L 88/4.4.2011) καταργήθηκε η ανωτέρω οδηγία 89/106/ΕΟΚ (άρθρο 65 παρ. 1), ορίσθηκε, όμως (άρθρο 68), ότι οι περισσότερες διατάξεις του εν λόγω Κανονισμού (άρθρα 3 έως 28, 36 έως 38, 56 έως 63, 65, 66 και Παραρτήματα Ι, ΙΙ, ΙΙΙ και V) εφαρμόζονται από την 1.7.2013. Συνεπώς, μέχρι την τελευταία αυτή ημερομηνία εξακολουθούσαν να ισχύουν οι αντίστοιχες διατάξεις της οδηγίας 89/106/ΕΟΚ και, ως εκ τούτου, είναι απορριπτέα τα προβαλλόμενα ότι η δημοσιευθείσα στις 28.3.2012 προσβαλλόμενη υπουργική απόφαση προβλέπει παρανόμως την εφαρμογή καταργηθείσης οδηγίας. Εξάλλου, η υπαγωγή εξοπλισμού υπό πίεση, όπως οι σωληνώσεις, στις διατάξεις της οδηγίας 97/23/ΕΚ δεν αποκλείει την υπαγωγή του και σε άλλες

κανονιστικής φύσεως ρυθμίσεις της ενωσιακής νομοθεσίας με τις οποίες θάλπονται άλλοι σκοποί. Τούτο όχι μόνον συνάγεται από το προοίμιο της ανωτέρω οδηγίας 97/23/ΕΚ, κατά το οποίο «η παρούσα οδηγία εναρμονίζει τις εθνικές διατάξεις όσον αφορά τους κινδύνους που οφείλονται στην πίεση ... συνεπώς, οι άλλοι κίνδυνοι που ενδέχεται να παρουσιάζουν οι εν λόγω εξοπλισμοί υπάγονται ενδεχομένως στις αντίστοιχες οδηγίες» (σημείο 6), αλλά προκύπτει και από το σχετικό με την σήμανση «CE» άρθρο 15 της ίδιας οδηγίας που ορίζει, στην παράγραφο 4, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα: «Όταν ο εξοπλισμός υπό πίεση ... υπόκειται στις διατάξεις άλλων οδηγιών, που καλύπτουν άλλες πλευρές για τις οποίες επίσης προβλέπεται η τοποθέτηση της σήμανσης "CE", η σήμανση πληροφορεί ότι ο εξοπλισμός υπό πίεση ... θεωρείται [σύμφωνος] προς τις διατάξεις εκείνων των οδηγιών». Επομένως, πρέπει να απορριφθεί και ο λόγος ακυρώσεως, κατά τον οποίο παρανόμως υπάγεται εξοπλισμός υπό πίεση στην οδηγία 89/106/ΕΟΚ, δοθέντος ότι με τις ένδικες διατάξεις του επίδικου Τεχνικού Κανονισμού δεν διευρύνεται το πεδίο εφαρμογής της τελευταίας αυτής οδηγίας, όπως εσφαλμένως υπολαμβάνει η αιτούσα, αλλά επιβάλλεται η, αυτονόητη άλλωστε, υποχρέωση συμμόρφωσης, προς τις ρυθμίσεις της προμνησθείσης οδηγίας, των προϊόντων του τομέα δομικών κατασκευών που χρησιμοποιούνται στις εσωτερικές εγκαταστάσεις φυσικού αερίου σύμφωνα με τον προσβαλλόμενο Κανονισμό.

17. Επειδή, η αναφορά «προτύπων» στην παράγραφο 1.2.5 του προσβαλλόμενου Τεχνικού Κανονισμού δεν έχει την έννοια της προτίμησης συγκεκριμένου προϊόντος, όπως ρητώς ορίζεται στην διάταξη αυτήν. Τα περαιτέρω δε προβλεπόμενα στην ίδια διάταξη ότι «πρέπει να χρησιμοποιούνται τα εναρμονισμένα ευρωπαϊκά πρότυπα όταν τεθούν σε ισχύ» αφορούν την εφαρμογή της οδηγίας 89/106/ΕΟΚ (τα προϊόντα δηλαδή του τομέα των δομικών κατασκευών που χρησιμοποιούνται στις εσωτερικές εγκαταστάσεις φυσικού αερίου) και όχι την εφαρμογή της

οδηγίας 97/23/EK· αβασίμως, ως εκ τούτου, προβάλλεται ότι οι ρυθμίσεις της ως άνω παραγράφου 1.2.5 του επίδικου Τεχνικού Κανονισμού αντίκεινται στην τελευταία αυτή οδηγία.

18. Επειδή, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, πριν από την δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως του προσβαλλόμενου Τεχνικού Κανονισμού είχε τεθεί σε διαβούλευση σχέδιο Κανονισμού, το οποίο περιείχε, στην παράγραφο 6 («Προσδιορισμός των διαμέτρων των σωλήνων»), ρυθμίσεις, οι οποίες δεν επαναλαμβάνονται στο κείμενο του τελικώς εγκριθέντος και δημοσιευθέντος ενδίκου Κανονισμού. Προέβλεπε ειδικότερα το εν λόγω σχέδιο Κανονισμού, μεταξύ άλλων, στην μεν παράγραφο 6.1 («Βάση υπολογισμού») ότι «Η πτώση πίεσης σε εύκαμπτους κυματοειδείς σωλήνες από ανοξειδωτο χάλυβα κατά EN 15266 δηλώνεται από τον κατασκευαστή για τις διάφορες διαμέτρους από DN 10 έως DN 50», στην δε παράγραφο 6.2 («Γενική διαδικασία υπολογισμού») ότι «Όσον αφορά τις τραχύτητες σωλήνων πρέπει να λαμβάνονται: για τραχείς σωλήνες – για γυμνούς χαλυβδωσολήνες $k=0,5$ mm – για γαλβανισμένους χαλυβδωσολήνες $k=0,15$ mm για λείους σωλήνες – για ανοξειδωτους χαλυβδωσολήνες $k=0,0015$ mm – για χαλκοσωλήνες $k=0,015$ mm – για σωλήνες πολυαιθυλενίου και πολυστρωματικούς $k=0,015$ mm ... Η πτώση πίεσης σε εύκαμπτους κυματοειδείς σωλήνες από ανοξειδωτο χάλυβα κατά EN 15266 δηλώνεται από τον κατασκευαστή για τις διάφορες διαμέτρους από DN 10 έως DN 50». Όπως σημειώνεται στο υπ' αριθμ. 5382/5.3.2013 έγγραφο του Προέδρου του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος (ΤΕΕ), με τίτλο «Προτάσεις του ΤΕΕ σχετικά με τα προβλήματα χρήσης αερίου στα τυφλά λεβητοστάσια καθώς και για λοιπά θέματα του νέου τεχνικού κανονισμού εσωτερικών εγκαταστάσεων φυσικού αερίου με πίεση λειτουργίας έως 500 mbar», με το οποίο διαβιβάσθηκαν στην Γενική Διεύθυνση Ενέργειας του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής οι, σχετικές και με την χρήση κυματοειδών –εύκαμπτων– σωλήνων από

ανοξειδωτο χάλυβα [ΚΣΑΧ], διαπιστώσεις και προτάσεις της Επιστημονικής Επιτροπής Ειδικότητας Μηχανολόγων Μηχανικών του ΤΕΕ («με αφορμή» έγγραφο της αιτούσης εταιρείας), «τα αφαιρεθέντα τμήματα του σχεδίου κανονισμού είναι ουσιαστικής σημασίας διότι βάσει αυτών: Α. Επιτρέπεται η διαφοροποίηση της μεθοδολογίας υπολογισμού των διαμέτρων των σωλήνων ΚΣΑΧ από κείνων των συμβατικών σωληνώσεων, όπως αυτή περιγράφεται εις το κεφάλαιο [παράγραφος] 6 του κανονισμού. Β. Εμμέσως πλην σαφώς νομιμοποιείται η χρήση των ΚΣΑΧ», ενόψει δε τούτων η ανωτέρω Επιστημονική Επιτροπή εισηγήθηκε ότι απαιτείται η «άμεση αναθεώρηση του νέου τεχνικού κανονισμού προκειμένου να ενσωματωθούν σ' αυτόν όλες οι παράγραφοι που αφαιρέθηκαν». Η Επιστημονική Επιτροπή διαπίστωσε, επίσης, με αναφορά σε συγκεκριμένα τεχνικά στοιχεία, ότι «η μέθοδος της παραγράφου 6.4 του [προσβαλλόμενου] Κανονισμού είναι ακατάλληλη για την υδραυλική προσομοίωση των ΚΣΑΧ» και εισηγήθηκε ότι, ως εκ τούτου, «απαιτείται η επέκταση του [ένδικου] Κανονισμού στο κεφάλαιο [Παράγραφος] 6, προκειμένου να δοθούν πρότυποι μέθοδοι υπολογισμού των ΚΣΑΧ, βάσει των προτεινομένων [με τον "International Fuel Gas Code"]». Σε απάντηση στις επισημάνσεις αυτές, το Υπουργείο εγνώρισε στο ΤΕΕ, με το υπ' αριθμ. Δ3/Α/4765/10.5.2013 έγγραφο του Γενικού Γραμματέα Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (το οποίο περιήλθε στο Δικαστήριο με το υπ' αριθμ. ΥΠΕΝ/ΔΥΔΡ/11759/303/8.2.2019 έγγραφο του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας), τα εξής: «[Γ] Για το ... θέμα που θίγετε σχετικά με τους εύκαμπτους κυματοειδείς σωλήνες από ανοξειδωτο χάλυβα και ειδικότερα την έλλειψη στοιχείων υπολογισμού για τον προσδιορισμό των διαμέτρων των σωληνώσεων αυτών, σας ενημερώνουμε ότι, σύμφωνα με τον Κανονισμό, αυτό ισχύει όχι μόνο για τους εν λόγω σωλήνες αλλά για όλους τους τύπους των σωληνώσεων. Το κεφάλαιο [η παράγραφος] 6 αναφέρεται στη μέθοδο διαστασιολόγησης των σωληνώσεων προκειμένου να διασφαλίζεται η μέγιστη απαιτούμενη

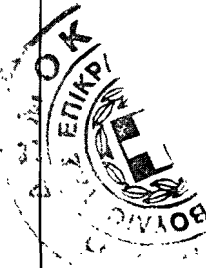
πίεσης. Ειδικότερα, στο κεφάλαιο αυτό δεν γίνεται καμία αναφορά σε οποιαδήποτε υλικά σωληνώσεων, διότι σε αντίθετη περίπτωση θα υπήρχε ο κίνδυνος να υπάρχουν περισσότερες τεχνικές πληροφορίες υπέρ κάποιων υλικών έναντι άλλων, γεγονός το οποίο, μετά και από σχετική παρατήρηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, θα μπορούσε να οδηγήσει στη δημιουργία διακρίσεων υλικών, περισσότερο δε, υλικών που θα αναπτυχθούν στο μέλλον λόγω καινοτομίας και τεχνικής προόδου. [Δ] Παρ' όλα αυτά, η Υπηρεσία προτίθεται να επανεξετάσει τα ανωτέρω ζητήματα διεξοδικότερα, σε συνεργασία με τους εμπλεκόμενους φορείς και Υπηρεσίες σε σχετική Επιτροπή που θα συγκροτηθεί και, εφόσον παραστεί ανάγκη, να προχωρήσει στη διαδικασία σχετικής τροποποίησης του εν λόγω Κανονισμού», χωρίς, όμως, να έχει έκτοτε τροποποιηθεί η παράγραφος 6 του προσβαλλόμενου Κανονισμού.

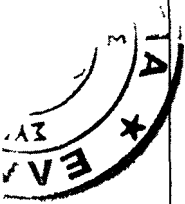
19. Επειδή, υπό τα δεδομένα αυτά, το Δικαστήριο κρίνει ότι η σχετική με τον προσδιορισμό των διαμέτρων των σωλήνων παράγραφος 6 του προσβαλλόμενου Τεχνικού Κανονισμού, κατά το μέρος που δεν λαμβάνει ειδική πρόνοια για τους εύκαμπτους ανοξειδωτους χαλυβδοσωλήνες, όπως επιβάλλεται σύμφωνα με το προμνησθέν έγγραφο του ΤΕΕ –«τεχνικού συμβούλου» της Κυβερνήσεως, σύμφωνα με το άρθρο 1 του εγκριθέντος με το άρθρο πρώτο του π.δ/τος 295/2002 (ΦΕΚ Α' 262) Οργανισμού του (βλ. και ΣτΕ Ολομ. 678/2005)– και δεν αμφισβητείται κατ' ουσίαν με το ανωτέρω απαντητικό έγγραφο της Διοικήσεως, αντίκειται στην οδηγία 97/23/ΕΚ, ερμηνευόμενη υπό το πρίσμα των κανόνων περί της προστασίας του ανταγωνισμού (άρθρο 101 Συνθήκης για την λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε συνδυασμό με το άρθρο 4 παρ. 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, ν. 3959/2011, ΦΕΚ Α' 93, πρβλ. ΣτΕ 311/2018, 1758/2016, 3154/2014, 674/2014), όπως βασίμως προβάλλεται, και πρέπει για τον λόγο αυτό, να ακυρωθεί.

20. Επειδή, ο προσβαλλόμενος Κανονισμός περιέχει, περαιτέρω,

ρυθμίσεις για τον τρόπο εγκατάστασης των σωληνώσεων αερίου. Εξαγγέλλει συγκεκριμένα στην παράγραφο 1.2.4 τον κανόνα ότι «Ο τρόπος εγκατάστασης των σωληνώσεων αερίου δεν υπάγεται στο πεδίο εφαρμογής Οδηγίας ή Οδηγιών και καθορίζεται από τον Κανονισμό λαμβάνοντας υπ' όψη και τις ιδιαιτερότητες της χώρας (π.χ. σεισμοί)», τον οποίο εξειδικεύει στο προμνησθέν Παράρτημα 9 («Προδιαγραφές δικτύου σωληνώσεων»). Το εν λόγω Παράρτημα του Κανονισμού, αν και χαρακτηρίζεται ως «πληροφοριακό», περιέχει, υπό 9.5 («Χειρισμοί και εγκατάσταση των σωληνώσεων»), επιτακτικούς κανόνες και ειδικότερα στην μεν σχετική με την εγκατάσταση των σωληνώσεων εκτός εδάφους παράγραφο Π9.5.6 προβλέπονται, υπό Π9.5.6.9 («Όδευση μέσα από οικοδομικά δίκτυα»), τα ακόλουθα: «Αν εγκατασταθούν αγωγοί σε οικοδομικά διάκενα, π.χ. σε ψευδοροφές, τότε ο κενός χώρος πρέπει να αερίζεται, π.χ. με – περιφερειακά ανοίγματα στην περιβάλλουσα τοιχοποιία, – δύο διαγωνίως διατεταγμένα ανοίγματα αερισμού επιφάνειας 20 cm² έκαστο ...», στην δε σχετική με την προστασία των σωληνώσεων εντός κτιρίου παράγραφο Π9.5.8 ορίζονται, υπό Π9.5.8.2, τα εξής: «Οι αγωγοί αερίου δεν επιτρέπεται να τοποθετούνται μέσα σε πλάκες από σκυρόδεμα, ούτε μέσα σε δάπεδα και πατώματα. Μπορούν να εγκαθίστανται σε κανάλια, σε κενούς χώρους μέσα σε ψευδοροφή ή μέσα σε ένα στρώμα ηχομόνωσης (ή άλλο παρόμοιο) επάνω σε ψευδοροφή, με μέτρα προστασίας έναντι διάβρωσης τα οποία προβλέπονται για τις σωληνώσεις εντός εδάφους».

21. Επειδή, προβάλλεται ότι οι επιβαλλόμενοι κατά τα ανωτέρω όροι και περιορισμοί (ήτοι αφ' ενός η υποχρέωση αερισμού του κενού χώρου με ανοίγματα στην περίπτωση της εγκατάστασης αγωγών σε οικοδομικά διάκενα [π.χ. ψευδοροφές] και αφ' ετέρου η απαγόρευση της τοποθέτησης αγωγών αερίου μέσα σε πλάκες από σκυρόδεμα καθώς επίσης και μέσα σε δάπεδα και πατώματα), καθ' ό μέρος αφορούν και το υλικό (σωληνώσεις) που εμπορεύεται η αιτούσα, παραβιάζουν το άρθρο 4

παρ. 1.1 της οδηγίας 97/23/EK, το οποίο μεταφέρθηκε στην εσωτερική έννομη τάξη με το άρθρο 4 παρ. 1.1 της ΚΥΑ Οικ.16289/330/1999 ως εξής: «1.1 Δεν απαγορεύεται, δεν περιορίζεται και δεν παρεμποδίζεται, λόγω κινδύνων σχετικών με την πίεση, η διάθεση στην αγορά και η θέση σε λειτουργία, υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζει ο κατασκευαστής εξοπλισμού υπό πίεση ή συγκροτήματος αναφερομένου στο άρθρο 1, ο οποίος ικανοποιεί τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας και φέρει τη σήμανση "CE" που υποδηλώνει ότι έχει υποβληθεί σε εκτίμηση της συμμόρφωσης σύμφωνα με το άρθρο 10». Και τούτο διότι, όπως βεβαιώνει ο κατασκευαστής του ως άνω υλικού, το οποίο φέρει σήμανση «CE», που πιστοποιεί, όπως προβάλλεται, ότι έχει υποβληθεί προσηκόντως σε «διαδικασία εκτίμησης της συμμόρφωσής του» κατά το άρθρο 10 της οδηγίας, είναι δυνατή η χρήση των σωληνώσεων της αιτούσης σε εγκαταστάσεις φυσικού αερίου χωρίς την τήρηση των επίμαχων όρων και περιορισμών. Προσκομίζει δε η αιτούσα, προς επίρρωση των ισχυρισμών της αυτών, σχετικούς «οδηγούς μελέτης και εγκατάστασης» του κατασκευαστή του κρίσιμου προϊόντος. Εν σχέσει δε με την γενική διάταξη της παραγράφου 1.2.4 του προσβαλλόμενου Κανονισμού, κατά την οποία, σύμφωνα με τα εκτεθέντα στην προηγούμενη σκέψη, ο τρόπος εγκατάστασης των σωληνώσεων αερίου δεν υπάγεται στο πεδίο εφαρμογής ενωσιακής οδηγίας, η αιτούσα επικαλείται το Παράρτημα I της οδηγίας 97/23/EK, το οποίο σε διάφορες επιμέρους διατάξεις του (όπως οι 1.1 και 1.2) αναφέρεται και στην «εγκατάσταση» του εξοπλισμού υπό πίεση, ενώ εν σχέσει με τα περαιτέρω προβλεπόμενα στην ίδια διάταξη του Κανονισμού, ότι «ο τρόπος εγκατάστασης των σωληνώσεων αερίου ... καθορίζεται από τον Κανονισμό λαμβάνοντας υπ' όψη και τις ιδιαιτερότητες της χώρας (π.χ. σεισμοί)», η αιτούσα επισημαίνει και πάλι το Παράρτημα I της οδηγίας, το οποίο προβλέπει, μεταξύ των άλλων, ότι κατά τον σχεδιασμό του εξοπλισμού υπό πίεση λαμβάνονται υπόψη και οι «φορτίσεις

κυκλοφορίας, ανέμου και σεισμού» (υπό 2.2.1). Η αιτούσα υποστηρίζει συναφώς ότι από τις διατάξεις του Παραρτήματος Ι της οδηγίας σε συνδυασμό με το άρθρο 4 παρ. 1.1 αυτής συνάγεται ότι δεν μπορούν να επιβληθούν πρόσθετοι όροι και περιορισμοί, όπως οι επίδικοι, για λόγους προστασίας από τους σεισμούς, όσον αφορά την εγκατάσταση σωληνώσεων αερίου (όπως τα προϊόντα που εμπορεύεται η ίδια), οι οποίες φέρουν σήμανση «CE» και βεβαιώνεται στις σχετικές οδηγίες του κατασκευαστή τους ότι είναι δυνατή (ασφαλής) η εγκατάσταση και χρήση τους χωρίς την τήρηση των εν λόγω περιορισμών. Κατά τα προβαλλόμενα, τέτοιοι περιορισμοί θα μπορούσαν να επιβληθούν μόνο με την διαδικασία των άρθρων 7 παρ. 4 και 8 της οδηγίας 97/23/EK (ανωτέρω σκέψη 5· βλ. και άρθρα 7 παρ. 4 και 8 της ΚΥΑ Οικ. 16289/330/1999) με την συμμετοχή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Προβάλλεται ακόμη ότι οι ανωτέρω διατάξεις του ένδικου Κανονισμού αντίκεινται και στις κατευθυντήριες οδηγίες (guidelines) της συσταθείσης προς τον σκοπό της εξασφάλισης της τήρησης των διατάξεων της οδηγίας 97/23/EK, ομάδας εργασίας («Working Group "Pressure"»), με τις οποίες, όπως ισχυρίζεται η αιτούσα, «ερμηνεύθηκε αυθεντικά» η εν λόγω οδηγία. Το Δημόσιο υποστηρίζει αντιθέτως, με τα έγγραφα απόψεων προς το Δικαστήριο και το κατατεθέν υπόμνημα, ότι οι επίδικες ρυθμίσεις ευρίσκουν έρεισμα στο άρθρο 2 της οδηγίας.

22. Επειδή, οι κατευθυντήριες οδηγίες της οικείας ομάδας εργασίας δεν αποτελούν νομικά δεσμευτικό ερμηνευτικό εργαλείο, ούτε συνιστούν, κατά μείζονα λόγο, «αυθεντική ερμηνεία» της οδηγίας 97/23/EK, όπως εσφαλμένως υπολαμβάνει η αιτούσα. Ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθούν οι ερειδόμενες επί της αντίθετης εκδοχής αιτιάσεις που προβάλλονται με το κύριο και το πρόσθετο δικόγραφο, ανεξαρτήτως του ότι στην κατευθυντήρια οδηγία 9/24, η οποία έγινε αποδεκτή από την ομάδα εργασίας στις 18.3.2004, αναφέρεται (σημείωση 3) ότι με τους κανονισμούς που θεσπίζονται από τα κράτη μέλη μπορούν

να αντιμετωπίζονται ζητήματα σχετικά με την εγκατάσταση (installation) του εξοπλισμού υπό πίεση ή συγκροτήματος, προκειμένου π.χ. να προστατευθούν οι χειριστές, το περιβάλλον ή και ο ίδιος ο εξοπλισμός υπό πίεση.

23. Επειδή, από τις προπαρατεθείσες (σκέψη 4) διατάξεις της οδηγίας 97/23/EK προκύπτει ότι η οδηγία αυτή εφαρμόζεται στον σχεδιασμό, στην κατασκευή και στην εκτίμηση της συμμόρφωσης εξοπλισμού υπό πίεση και συγκροτημάτων με ορισμένα τεχνικά χαρακτηριστικά (άρθρο 1) και επιβάλλει στα κράτη μέλη υποχρεώσεις σχετικές με την διάθεση στην αγορά και την θέση σε λειτουργία του εν λόγω εξοπλισμού (ιδίως άρθρο 4· βλ. αντιστοίχως άρθρα 1 και 4 της ΚΥΑ Οικ.16289/330/1999). Ρητώς, όμως, προβλέπει η οδηγία την εξουσία των εθνικών αρχών να καθορίζουν, τηρουμένης της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (και, ήδη, της Συνθήκης για την Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης), τις «απαιτήσεις» που κρίνουν απαραίτητες για λόγους ασφάλειας, εφόσον δεν προκαλούνται τροποποιήσεις στον εξοπλισμό (βλ. στην σκέψη 4 το άρθρο 2 της οδηγίας 97/23/EK, το οποίο μεταφέρθηκε στο εσωτερικό δίκαιο με το άρθρο 2 της ΚΥΑ Οικ. 16289/330/1999 ως ακολούθως: «1. Ο εξοπλισμός υπό πίεση και τα συγκροτήματα που αναφέρονται στο άρθρο 1 διατίθενται στην αγορά και τίθενται σε λειτουργία μόνον όταν δεν θέτουν σε κίνδυνο την υγεία και την ασφάλεια των προσώπων και, κατά περίπτωση, των κατοικίδιων ζώων ή των αγαθών εφόσον χρησιμοποιούνται κατά προορισμόν, είναι σωστά τοποθετημένοι και συντηρημένοι. 2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, η παρούσα απόφαση δεν εμποδίζει την αρμόδια Υπηρεσία του Υπουργείου Ανάπτυξης [και, κατά τον χρόνο εκδόσεως του προσβαλλόμενου Κανονισμού, του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής] να καθορίζει, τηρουμένης της συνθήκης, τις απαιτήσεις που θεωρεί απαραίτητες για την προστασία των προσώπων και, ιδιαιτέρως, των εργαζομένων που χειρίζονται τους εξοπλισμούς υπό

πίεση ή τα συγκροτήματα, εφόσον τούτο δεν συνεπάγεται τροποποιήσεις αυτού του εξοπλισμού ή των συγκροτημάτων, σε σχέση με την παρούσα [κοινή υπουργική] απόφαση»). Υπό τα δεδομένα αυτά, οι επίμαχες ρυθμίσεις του Κανονισμού (άρθρα 1.2.4, Π9.5.6.9 και Π9.5.8.2, ανωτέρω σκέψη 20), με τις οποίες επιβάλλονται όροι και περιορισμοί ως προς τον τρόπο εγκατάστασης των σωληνώσεων αερίου, ενόψει και των ιδιαιτεροτήτων της χώρας και ιδίως των σεισμικών φαινομένων, ευρίσκουν έρεισμα στο άρθρο 2 της οδηγίας εφόσον αφ' ενός μεν τηρούνται οι διατάξεις της Συνθήκης για την Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (βλ. ιδίως το άρθρο 36), αφού οι επιβαλλόμενοι περιορισμοί, οι οποίοι είναι σύμφωνοι με την αρχή της αναλογικότητας, κρίθηκαν απαραίτητοι, κατά την τεχνική κρίση της Αρχής, προεχόντως για λόγους προστασίας της υγείας και της ζωής των ανθρώπων, και αφορούν αδιακρίτως όλους τους τύπους σωληνώσεων, ανεξαρτήτως υλικού και χώρας προελεύσεως, αφ' ετέρου δε δεν προκύπτει ότι οι ανωτέρω περιορισμοί συνεπάγονται τροποποιήσεις του υλικού που εμπορεύεται η αιτούσα. Κατά συνέπεια, ο εξεταζόμενος λόγος ακυρώσεως θα έπρεπε να απορριφθεί ως αβάσιμος. Ενόψει, όμως, των προβλεπομένων στα άρθρα 4 παρ. 1, 7 παρ. 4 και 8 της οδηγίας 97/23/ΕΚ, σε συνδυασμό με τα Παραρτήματα αυτής (και ιδίως το Παράρτημα Ι, βλ αντιστοίχως Παράρτημα Ι της ΚΥΑ Οικ.16289/330/1999), γεννώνται εύλογες αμφιβολίες, οι οποίες επιβάλλουν την υποβολή στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης του προδικαστικού ερωτήματος που παρατίθεται στο διατακτικό της παρούσης.

24. Επειδή, όπως έχει κριθεί, το αντικείμενο της δίκης προσδιορίζεται αποκλειστικά από το αρχικό δικόγραφο της αιτήσεως ακυρώσεως και δεν δύναται παραδεκτώς να διευρυνθεί με δικόγραφο προσθέτων λόγων (ΣΤΕ 1164/2017, 2367/2007 Ολομ., 628/2017, 2751/2011, 2881/2007). Συνεπώς, απαραδέκτως διώκεται με το από 15.1.2018 δικόγραφο προσθέτων λόγων η ακύρωση ρυθμίσεων που περιλαμβάνονται ή παραλείπουν που, όπως προβάλλεται, εκδηλώθηκαν

με κεφάλαια ή σκέλη (παραγράφους) του προσβαλλομένου Τεχνικού Κανονισμού, τα οποία δεν πλήσσονται κατά τρόπο ειδικό και συγκεκριμένο με το κύριο δικόγραφο της αιτήσεως ακυρώσεως (πρβλ. ΣΤΕ 2374/2014, 26/2007, Ολομ. 1166/1954).

25. Επειδή, απαραδέκτως προβάλλονται το πρώτον αυτοτελείς λόγοι ακυρώσεως με τα υποβληθέντα υπομνήματα.

26. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, α) πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η κρινόμενη αίτηση και να ακυρωθεί η παράγραφος 6 του, εγκριθέντος με την απόφαση Δ3/Α΄/οικ.6598/20.3.2012 του Υφυπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (ΦΕΚ Β΄ 976/28.3.2012), Τεχνικού Κανονισμού Εσωτερικών Εγκαταστάσεων Φυσικού Αερίου με πίεση λειτουργίας έως και 500mbar, κατά το μέρος που δεν λαμβάνει ειδική πρόνοια για τους εύκαμπτους ανοξειδωτους χαλυβδοσωλήνες σύμφωνα με τα εκτιθέμενα στις σκέψεις 18 και 19, β) πρέπει να απορριφθεί η κρινόμενη αίτηση καθ' ό μέρος στρέφεται κατά των παραγράφων 1.2.3, 1.2.5, 5.1, 5.2, Π9.2 και Π9.2.1.2.1 του ανωτέρω Τεχνικού Κανονισμού, και γ) πρέπει να αναβληθεί η οριστική κρίση επί της κρινομένης αιτήσεως καθ' ό μέρος αυτή στρέφεται κατά των παραγράφων 1.2.4, Π9.5.6.9 και Π9.5.8.2 του προσβαλλόμενου Τεχνικού Κανονισμού και να διατυπωθεί το παρατιθέμενο στο διατακτικό προδικαστικό ερώτημα προς το ΔΕΕ.

Δ ι ά τ α ύ τ α

Απορρίπτει εν μέρει την αίτηση, κατά τα εκτιθέμενα στο σκεπτικό.

Δέχεται εν μέρει την αίτηση και ακυρώνει την παράγραφο 6 του εγκριθέντος με την απόφαση Δ3/Α΄/οικ.6598/20.3.2012 του Υφυπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (ΦΕΚ Β΄ 976/28.3.2012), Τεχνικού Κανονισμού Εσωτερικών Εγκαταστάσεων Φυσικού Αερίου με πίεση λειτουργίας έως και 500mbar, κατά το μέρος που δεν λαμβάνεται με τις ρυθμίσεις της παραγράφου αυτής ειδική πρόνοια για τους εύκαμπτους ανοξειδωτους χαλυβδοσωλήνες, κατά τα ειδικότερον

εκτιθέμενα στο σκεπτικό, και

Αναβάλλει, κατά τα λοιπά, την οριστική κρίση επί της αιτήσεως.

Διατυπώνει προς το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης το εξής προδικαστικό ερώτημα:

- Έχουν τα άρθρα 4 παρ.1.1, 7 παρ. 4 και 8, σε συνδυασμό με το Παράρτημα Ι της οδηγίας 97/23/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Μαΐου 1997 «για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τον εξοπλισμό υπό πίεση» (ΕΕ L 181), την έννοια ότι αντίκεινται σε εθνικές κανονιστικές διατάξεις, όπως οι επίδικες παράγραφοι 1.2.4, Π9.5.6.9 και Π9.5.8.2 του Ελληνικού Τεχνικού Κανονισμού Εσωτερικών Εγκαταστάσεων Φυσικού Αερίου με πίεση λειτουργίας έως και 500mbar, με τις οποίες επιβάλλονται, για λόγους προστασίας των προσώπων κυρίως από τους σεισμούς, όροι και περιορισμοί (υποχρέωση αερισμού, απαγόρευση ενδοδαπέδιας όδευσης) όσον αφορά τον τρόπο εγκατάστασης εξοπλισμού υπό πίεση (σωληνώσεων αερίου), στην περίπτωση μάλιστα που οι όροι και περιορισμοί αυτοί εφαρμόζονται αδιακρίτως και σε σωληνώσεις, οι οποίες, όπως εν προκειμένω, φέρουν την σήμανση «CE» και για τις οποίες βεβαιώνεται από τον κατασκευαστή τους ότι είναι ασφαλής η χρήση και εγκατάστασή τους χωρίς να τηρούνται οι ανωτέρω όροι και περιορισμοί;

- Η, αντιθέτως, έχουν οι ως άνω διατάξεις της οδηγίας 97/23/ΕΚ, ερμηνευόμενες σε συνδυασμό με το άρθρο 2 αυτής, την έννοια ότι δεν αντίκεινται σε όρους και περιορισμούς ως προς τον τρόπο εγκατάστασης εξοπλισμού υπό πίεση (σωληνώσεων αερίου), όπως οι επίμαχοι;

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 4 Ιουνίου 2020

Η Πρόεδρος του Δ' Τμήματος

Η Γραμματέας

Μ. Καραμανώφ

Ι. Παπαχαραλάμπους

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 27ης

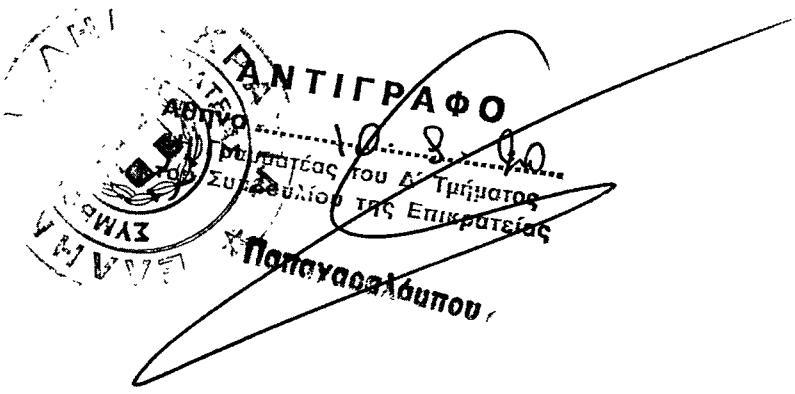
Αυγούστου 2020.

Η Πρόεδρος
του Γ' Τμήματος Διακοπών

Η Γραμματέας

Ε. Νίκα

Ε. Καπίρη

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Γραμματέας του Α' Τμήματος
Συμβουλίου της Επικρατείας
Παπαγεωργίου